

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

Nr 72

20 września

1922 r.

Od Administracji.

Prenumerata „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” od dn. 1 października 1922 r. wynosić będzie:

kwartalnie . . .	800 „
miesięcznie . . .	300 „
Numer pojedynczy	50 „

Ogłoszenia, wyłącznie poza tekstem po mk. 100 za wiersz trójtamowy petitu.

Prenumeratę należy nadsyłać wyraźnie pod adresem: „Redakcja Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” — Senatorska 14. Magistrat II piętro.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Rejestracja taboru motorowego i rowerów.

W związku z obwieszczeniem Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 15 b. m. o rejestracji taboru samochodowego*) Magistrat m. st. Warszawy podaje do wiadomości posiadaczy i właścicieli samochodów, przyrządów, traktorów, motocykli i rowerów, że referat rejestracji przy wydziale do spraw ogólnych wydawać będzie, począwszy od 25 do 30 b. m. wyłącznie w godzinach od 9 rano do 2 po południu formularze deklaracyjne, po 2 egzemplarze na każdy wóz lub rower, w lokalach następujących: formularze, dotyczące samochodów i motocykli, — w lokalu Dziennika Głównego, Senatorska 14, I-sze drzwi z bramy na lewo, zaś formularze o po-

siadaniu rowerów — w tymże domu w biurze wydziału do spraw ogólnych, wejście z podwórza na lewo.

Deklaracje winny być wypełnione w sposób przepisany, po 2 egzemplarze na każdy wóz lub rower, potwierdzone własnoręcznym podpisem właściciela i złożone osobiście lub przez zastępcę.

Przyjmowanie deklaracji odbywać się będzie za pokwitowaniem w tychże lokalach od 9 do 23 października r. b. w porządku następującym:

deklaracje o samochodach osobowych — od 9 do 13 włącznie,

deklaracje o samochodach ciężarowych i innych — od 14 do 18 włącznie,

deklaracje o traktorach i motocyklach — od 19 do 23 włącznie,

deklaracje o rowerach (w oddzielnym lokalu) — od 9 do 23 włącznie.

Opóźnienia uwzględniane nie będą, uprasza się zatem o ścisłe przestrzeganie wskazanych terminów, tudzież o zgłaszanie się, w miarę możliwości, w pierwszych dniach każdego z podanych okresów w celu uniknięcia natłoku w chwilach ostatnich.

Zmiana w przepisach o odprawach i zabezpieczeniu emerytalnem.

Magistrat uchwałą Nr 2437 z dn. 12 września r. b. postanowił:

1) Skreślić w § 5 przepisów wykonawczych do tymczasowych przepisów o odprawach i zabezpieczeniu emerytalnem pracowników miejskich m. st. Warszawy, podanych w Dz. Zarz. m. Nr 105-106 z dn. 10 grudnia 1921 r. w wierszu 9-ym od góry po słowach — „od poborów” wyrazy: „tego miesiąca, w którym nastąpiło

*) Zob. „Dziennik Zarządu m. st. Warszawy” numer bieżący, rubryka: „Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe”.

wymówienie", wstawiając natomiast wyrazy: „ostatniego miesiąca służby“.

2) Poprawkę tę zastosować, licząc od dnia 1 sierpnia r. b.

Podatek szkolny.

Celem umożliwienia wpłacenia podatku szkolnego przez osoby, które dotychczas tego obowiązku nie spełniły, pobór tego podatku bez kary został przedłużony do dnia 30 b. m. włącznie.

Prezydent: (—) *St. Nowodworski.*

Naczelnik wydziału do spraw ogólnych: (—) *P. Kłossowski.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Oczyszczanie miast.

Sprawozdanie p. kierownika taboru miejskiego m. st. Warszawy.

Organizacja czyszczenia miasta w Berlinie.

Organizacja czyszczenia miasta Wielkiego Berlina, którego 40-to miljonowa ludność była podzielona na 8 miast 59 gmin miejskich i 27 okręgów ziemskich, częściowo tylko została, po połączeniu w jedną wielką gminę, zcentralizowana.

Trzy działy: oczyszczenie ulic, wywózkę śmieci domowych, miejskie przedsiębiorstwo przewozowe (tabor) połączono w jedno przedsiębiorstwo, którego administracja podlega jednolitemu zarządowi.

Przedsiębiorstwo to w okręgach I do VI, stanowiących terytorjum dawnego Berlina, nazwane taborom miejskim, pracuje pod bezpośrednim zwierzchnictwem Magistratu, w pozostałych 14 okręgach Wielkiego Berlina, który obecnie na 20 okręgów administracyjnych jest podzielonym, podlega jako tabory okręgowe, okręgowym zarządcom, jednak pod kontrolą i zgodnie z zasadami, ustalonymi przez Magistrat.

Wszystkie te piętnaście taborów (tabor miejski i 14 taborów okręgowych) podlegają Radzie Zarządzającej, wyłonionej przez Deputację

Komunikacyjną, (której oprócz taborów podlegają komunikacje i port). Bezpośrednie kierownictwo taborom miejskim należy do Dyrekcji złożonej z trzech dyrektorów, zaopatrzonych w daleko idące pełnomocnictwa i prowadzących samodzielnie i na własną odpowiedzialność przedsiębiorstwo, będąc uprawnionymi do zawierania w imieniu gminy w jego zakresie wszelkiego rodzaju umów. Jedynie niektóre ważniejsze sprawy przedstawiane być winny Radzie Zarządzającej, której wnioski są też niezbędne we wszystkich sprawach skierowywanych na Magistrat lub do Rady Miejskiej.

Każdy z dyrektorów prowadzi jeden z działów samodzielnie, niektóre tylko określone przez regulamin sprawy wymagają załatwienia Kolegialnego. Przewodniczącym Kolegium jest jeden z dyrektorów, do którego należą też sprawy ogólne. Dyrekcja jest pełnomocnikiem Magistratu w stosunku do taborów okręgowych, ma nadzór nad ich działalnością i przygotowuje ich wnioski na Magistrat i Radę Miejską.

Ogólną zasadą tej organizacji, szczególnie w stosunku do taboru miejskiego (okręgów starego Berlina) jest forma zbliżona do form przedsiębiorstwa prywatnego, dająca dużą swobodę działania dyrekcji.

Preliminarz budżetowy taboru miejskiego wynosił przed spadkiem marki niemieckiej) 78.000.000 marek niemieckich.

Tabor miejski do oczyszczania miasta i skrapiania oraz polewania posiada 120 automaszyn i 34 punkty taborowe tylko na obszarze starego Berlina. Prócz tego zatrudnia 2000 robotników do obsługi oczyszczania miasta. Administracja taboru składa się poza trzema dyrektorami z 8-miu nadzorców i 34 dozorców. Dozorcy ci mają za zadanie czuwać nad prawidłowym, systematycznym i akuratnym wykonywaniem oczyszczania miasta, podlega-

jąc kontroli rzeczonych nadzorców, którzy znów odnośnie dyrektywy i polecenia otrzymują od wyżej wzmiankowanych dyrektorów i wyznaczenia pracy na dzień następny. Wynagrodzenie dzienne robotnika oczyszczania miasta przy 8-mio godzinnym dniu pracy wynosi 160 mk., dozorca 200 mk. i nadzorcy 240 marek niemieckich. Oczyszczanie miasta Berlina odbywa się w ciągu całego dnia t. j. od godz. 6-ej rano do 9-ej wieczór. Oczyszczanie odbywa się dwoma etapami, t. zw. „gruntowne oczyszczanie miasta” i i „podczyszczanie miasta”.

Gruntowne oczyszczanie miasta odbywa się w godz. od 6 rano do 2 poł. i jest dokonywane przy pomocy auto-maszyn.

Miasto Berlin posiada wyłącznie bruki asfaltowe i granitowe, zaś bruki ostre t. zw. „polne” już przed 40-tu laty zostały zniesione.

Jezdnie asfaltowe. Oczyszczanie ich odbywa się przez mycie, za pomocą specjalnych auto-maszyn t. zw. „Waschwagen”, które zawierają w sobie do 3000 litrów wody. Maszyny te zaopatrzone są przy przednich kołach w polewacze z wylotami, które mogą wyrzucać wodę na szerokości 30-tu metrów i odpowiednio zmniejszać szerokość wyrzutu wody przy pomocy specjalnych regulatorów, stosownie do potrzeby. Omawiane maszyny równocześnie są zaopatrzone przy tylnych kołach w wachlarze gumowe, które są elastyczne, co pozwala na dokładne zmywanie jezdni oraz gruntowne usuwanie śmieci z zagłębień jezdni. Jezdnie granitowe są oczyszczane przez wozy motorowe.

Jezdnie granitowe, uprzednio przed oczyszczaniem, skrapia wodą specjalny wóz motorowy, który zawiera w sobie 5000 litrów wody. Tuż za tym wozem w pewnej odległości, posuwa się drugi wóz motorowy, który oczyszcza jezdnię. Omawiany wóz do zmiatania i oczyszczania jezdni systemu „Köhrmaschine”, posiada szczotki umo-

cowane na końcu wozu przy tylnych kołach, które mechanicznie obracając się w czasie ruchu wozu, zmiatają śmieci na boki jezdni, to jest do rynsztoków. Śmieci i zmiotki w ten sposób zgarnięte na boki jezdni, są usuwane przez specjalne brygady robotników, którzy zajmują się w godzinach popołudniowych podczyszczaniem miasta. Podczyszczanie miasta odbywa się od godz. 2 pp. trwa do godz. 9-ej wieczór i jest wykonywane siłą ręczną przy pomocy szczotki, szufli i wózka ręcznego.

Śmieci zepchnięte na boki jezdni, oczekują zabrania ich, t. j. zupełnego usunięcia z ulic miasta do dnia następnego. W tym celu są specjalnie zorganizowane brygady robotników, którzy rozrzucają po wszystkich arterjach miasta zajmując się wyłącznie usuwaniem nagromadzonych śmieci z ulic miasta. Podczyszczanie miasta odbywa się ręcznie. Wspomniani robotnicy są zaopatrzeni w szczotki, szufle i 2 kołowe ręczne wózki żelazne (kryte). Nagromadzone śmieci na bokach jezdni są przez tych robotników spychane specjalnymi szufłami, zabierane do wózków i odwożone na miejsca koncentracyjne śmieci, które znajdują się na specjalnie obranych punktach w mieście. Śmieci zebrane w ten sposób pozostają w kupach do dnia następnego, poczem z rana są zabierane przez auto-wozy i odwożone na miejsca zwaliki. Zmiotki uliczne z miejsca zwaliek są sprzedawane zarówno instytucjom użyteczności publicznej, jak i społecznym oraz osobom prywatnym.

Oczyszczanie miasta podczas dużych opadów śnieżnych ze śniegu odbywa się ręcznie z trotuarów, a z jezdni przy pomocy pługów motorowych przy dodatkowym najmie ludzi. Zgarnięty w kupy śnieg, następnie jest topiony w kanałach lub wywożony auto-wozami do rzeki

Wywózka śmieci z domów prywatnych jest wykonywana bez spe-

cialnego sortowania takowych (śmieci oddzielnie i popiół). Wywózkę śmieci z domów wykonywują przedsiębiorcy prywatni pod nadzorem miasta. Śmieci zabrane z domów są w następstwie używane jako nawóz. Wozy do wywożenia śmieci z domów prywatnych są specjalnie skonstruowane, a mianowicie: wozy te są kryte automatycznymi pokrowcami, do wozów są wżucane śmieci ze skrzyń metalowych, specjalnie do tego celu ustawionych na podwórkach domów. Zawartość omawianych skrzyń, za pomocą odpowiednich łap-ramion automatycznie chwytających skrzynie, jest wysypiana do wozu przy pomocy 2-ch robotników. Miasto Charlottenburg posiada ten sam typ wózków do wywózki śmieci z domów prywatnych co i miasto Berlin, z tą samą konstrukcją, bez sortowania śmieci. Natomiast śmieci te nie są używane jako nawóz, lecz wywożone są koleje na pola w celu zasypywania dołów, powstałych po wykopaliskach torfowiskowych.

Ten sposób zużywania śmieci daje te rezultaty, iż po $1\frac{1}{2}$ rocznym przegnieciu tych śmieci, powstała z tego ziemia jest zupełnie zdatną pod uprawę. Na zwalkach pozamiejskich, prywatni śmieciarze, za pewną opłatą, na rzecz miasta, mają prawo do sortowania tych śmieci, z których przedmioty nadające się do przeróbki są sprzedawane do fabryk.

S. Biłowski,

Kierownik Taboru miejskiego
m. st. Warszawy.

Jatki miejskie.

Niezależnie od wcześniej uruchomionych punktów sprzedaży taniego mięsa w Kooperatywie „Inwalida Polski” przy ul. Siennej № 32 oraz w Hali Targowej przy ulicy Koszykowej (№ jatki 81), Wydział Zaopatrywania miasta otwiera obecnie szereg własnych jatek, w których sprzedawać będzie mięso z dokonywanych przez siebie zakupów hurtowych.

Pierwsza wzorowo urządzona jatka miejska, otwarta temi dniami mieści się na Lesznie w domu № 87 w dużym odświeżonym sklepie frontowym, zapewniającym przestrzeganie bezwzględnej czystości przy przechowywaniu i sprzedaży mięsa, oraz ułatwiającym szybką obsługę klientów. Jatka zaopatrywana jest stale w mięso wołowe najprzedniejszej jakości. Mięso sprzedawane jest: pierwszy gatunek po mk. 380 — i drugi gatunek mk. 340 — za funt, a więc po cenach o wiele niższych niż rynkowe. Tak pod względem dobroci mięsa, jak estetycznego wyglądu jatki i sprawnej obsługi klientów, jatka miejska zjednać sobie powinna ogólne uznanie w tej dzielnicy.

Druga jatka miejska otwarta będzie w tych dniach w domu № 20 przy ulicy Marszałkowskiej.

Nadto stopniowo uruchamiane będą jatki miejskie w innych dzielnicach, aby sprzedażą dobrego a taniego mięsa przeciwdziałać spekulacji i być wzorem dla innych jatek.

Ze Związku miast polskich.

Zarząd Związku miast polskich odbył pierwsze posiedzenie swoje po ogólnym szóstym zjeździe miast, przy niezwykle licznym udziale członków; dokonywując przedewszystkiem wyborów swego prezydium.

Na prezesa zarządu wybrano p. S. Nowodworskiego, prezydenta m. stoł. Warszawy, na wiceprezesów pp.: M. Chłamtacza, wiceprezydenta m. Lwowa, dr. Józefa Zawadzkiego, radnego m. Warszawy, C. Ratajskiego, prezydenta m. Poznania, W. Bańkowskiego, prezydenta m. Wilna.

Z szeregu spraw, będących na porządku dziennym, największą uwagę skupiły, wywołując ożywienie i długie dyskusje, sprawy: opinia co do projektu ustawy rządowej (opracowanego przez ministerstwo pracy i opieki społ.), o obowiązku gmin miejskich i większych dożywiania dzieci (sprawa wpływu miast w akcji dożywiania i sprawa stosunku ponoszenia kosztów przez miasta), ustawa elektryczna (sprawa

wpływu miast na udzielanie koncesji zakładom elektrycznym, zagrożonego ustawą rządową); wreszcie projekt załatwienia w drodze przymusu ustawowego piekającej sprawy remontu walących się domów w miastach

Z licznych wniosków, poza porządkiem dziennym, uchwalono wniosek, domagający się reprezentacji Związku w radzie przyboocznej przy Komisarzu do walki z drożyzną.

ROZPORZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Spis taboru samochodowego, motocykli i rowerów.

Na podstawie zarządzenia ministra spraw wewnętrznych wydanego w porozumieniu z min. spraw wojskowych z dnia 18-go sierpnia 1922 r. № AW/1521, zarządzam w obrębie m. stoł. Warszawy w myśl par. 56, 57 i 58 rozporządzenia wykonawczego min. spraw wojsk. z dnia 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. Ust. 1922 r. № 36 poz. 310) spis wszelkiego cywilnego taboru samochodowego, motocykli i rowerów.

W tym celu wzywam wszystkich zamieszkałych w obrębie m. stoł. Warszawy właścicieli i posiadaczy wszelkiego rodzaju samochodów ciężarowych i osobowych, motocykli i rowerów, aby w terminie od 25 do 30 września r. b. włącznie pobraли formularze deklaracji w kancelarii magistratu m. st. Warszawy, w terminie zaś od 9 do 23 października r. b. włącznie złożyli wypełnione deklaracje osobiście lub przez zastępcę i w porządku, ustalonym przez Magistrat m. st. Warszawy.

Urzędy państwowe i samorządowe składają deklaracje w trybie, przepisany wyżej.

Od złożenia omawianych deklaracji zwalnia się osoby, wyszczególnione w par. 7 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. (Dz. Ustaw 1922 r. № 21 poz. 166).

Osoby, uchylające się od dostarczenia wyżej wymienionych deklaracji lub podające przy zarządzonym spisie niezgodne ze stanem rzeczywistym szczegóły, będą karane w drodze administracyjnej w myśl art. 28 Ustawy z dnia 21-II—1922 r. (Dz. Ustaw 1922 r. № 21 poz. 166)—grzywną do wysokości wartości odnośnego przedmiotu świadczenia lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

(—) *M. Borzęcki*
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę

Zakaz stosowania rosyjskiego funta.

(Rozporządzenie ministra przemysłu i handlu z dnia 20 lipca 1922 r., w przedmiocie zakazu stosowania w obrocie publicznym rosyjskich funta i łuta.)

Na podstawie art. 24 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211), oraz rozporządzenia Rady ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470) zarządzam się co następuje:

§ 1. Od dnia 1 stycznia 1924 r. zabrania się stosowania w obrocie publicznym jednostek masy (w mowie potocznej zwanej wagą): funta rosyjskiego i łuta rosyjskiego.

§ 2. W okresie czasu, poprzedzającym termin, wymieniony w § 1 niniejszego rozporządzenia, znajdujące się w obrocie publicznym narzędzia miernicze, wywzorcowane w funtach rosyjskich lub łutach rosyjskich, powinny być zastąpione przez narzędzia miernicze, wywzorcowane w jednostkach miar, wymienionych w art. 6 dekretu o miarach (Dz. P. P. P. r. 1919, № 15, poz. 211) i art. 5 rozporządzenia ministra przemysłu i handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. № 41, poz. 299). W okresie tym stosowanie funtów i łutów rosyjskich dozwala się tylko w wypadkach, gdy związane jest ono z używaniem narzędzi mierniczych, wywzorcowanych w tych jednostkach i pod warunkiem, że narzędzia te odpowiadają wymaganiom art. 14 powołanego dekretu o mia-

rach, t. j. są legalizowane, legalne i rzetelne.

§ 3. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na podstawie przepisów ogólnych ustaw karnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister przemysłu i handlu:

(—) *Stefan Ossowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 2 sierpnia 1922 r., № 59, poz. 532).

Z ZAGADNIENI KOMUNALNYCH.

Gazownie miejskie.

„Zrzeszenie gazowników polskich” w Warszawie zakreśliło sobie jako jeden z pierwszych punktów programu, opracowanie statystyki naszych gazowni.

Wychodząc z tego założenia, inż. Władysław Szaynok podaje w „Przeglądzie Gazowniczym i Wodociągowym” statystykę gazowni miejskich, opartą na danych następujących:

	Zabór rosyjski	Zabór austriacki	Zabór pruski	Razem
Liczba zakładów gazowych	6	19	83	108
Liczba mieszk. w gminach, posiadających gazownie (w tysiącach)	1,572	744	753	3,069
Jedna gazownia zaopatrzuje mieszk. w tys.	261	39	9,6	28,4

Ilości produkowanego w Polsce gazu nie można na razie ustalić, ponieważ nie wszystkie zakłady nadesłały odpowiedź na rozesłane kwestjonariusze. Chcąc otrzymać przeto wyniki ścisłe, należy zestawić jedynie liczby dotyczące tych zakładów, które nadesłały sprawozdania. Już w przytoczonym zestawieniu uderza nieznaczna liczba zakładów gazowych w byłym zaborze rosyjskim w porównaniu z dwu innymi zaborami. Ponieważ w zaborze rosyjskim prawie wszystkie zakłady gazowe są własnością spółek prywatnych, przeto mimowoli nasuwała się autorowi myśl, czy nizki poziom gazownictwa w tej dzielnicy nie stoi w związku z tą formą gospodarczą tamtejszych gazowni. Ponieważ

kilka gazowni i w innych byłych zaborach są własnością spółek, przeto dla oceny jakości gospodarki w zakładach gazowych, prowadzonych przez gminy i spółki zestawiono niżej liczby wszystkich gazowni, które nadesłały sprawozdania, dzieląc je na zakłady spółkowe i gminne.

	Prywatne spółki	Gazownie gminne	Razem
	aust.	prusk.	
Liczba zakładów	7	7	32 465
Obsługują mieszk. w tys.	1,098	536	531 2,156
Razem produkcja gazu miliony m ³ 1913	55	20	34 109
1921	50	22	29 101
Wzrost	—	9%	—
Spadek	9%	—	18% 8%
Długość gazociągów klm.	395	478	602 1,475
Mieszk. na 1 klm. gazoc.	2,780	1,110	884 1,465

Nasz przemysł gazowy stoi na znacznie niższym poziomie niż w Niemczech i Anglii. Najgorzej przedstawia się tam, gdzie zakłady gazowe są w rękach spółek prywatnych, które nie chcą czynić wkładów w rozszerzenie sieci gazociągów i wskutek tego uniemożliwiają rozwój zakładów gazowych. Zakłady te dają wprawdzie znaczne dochody, gdyż, dostarczając gaz tylko do miejsc gęsto zaludnionych, pracują małym kapitałem zakładowym.

Dzisiaj gaz jest przedmiotem codziennego użytku, równie potrzebnym jak woda, kanały czy światło elektryczne, i powinien być dostarczony każdemu mieszkańcowi, a nie tylko do zwarcie zbudowanych „bloków”.

Liczby dotyczące naszych zakładów gazowych, wykazują, że gazownie prywatne posiadają małą sieć gazociągów w stosunku do zaludnienia zasilanych obszarów, oraz do ilości produkowanego gazu. Jest to zjawisko zupełnie naturalne, gdyż spółka prywatna dba o rentowność swego zakładu, nie poczuwa się zaś do obowiązku dostarczenia gazu każdemu mieszkańcowi. Gazownia w zarządzie gminy uprzedza nieraz budową gazociągu zabudowanie pewnych obszarów korzystnie położonych, i wpływa w ten sposób na rozwój miast w pewnym pożądanym kierunku.

Charakterystycznym jest zestawienie dwu miast, Warszawy i Lwowa, z których pierwsze ma gazownię prywatną, drugie zaś miejską.

Mieszkańców km. gazociągu		
Warszawa	931,176	314
Lwów	219,813	250

Pomyślny rozwój gazownictwa w dawnych zaborach austriackim i pruskim, gdzie były prawie wyłącznie gminne zakłady gazowe, nader wymownie wykazuje zalety tej formy gospodarczej w porównaniu z wynikiem gospodarki prywatnych zakładów gazowych.

Gminne gazownie we Lwowie, Krakowie i Poznaniu są i były ośrodkiem bardzo poważnej pracy naukowej dla techników polskich.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Zmiana adresu.

Biura Komisji Rozbudowy m. st. Warszawy zostały przeniesione z ul. Świętokrzyskiej № 5 do domu przy ul. Karowej № 2-a (telefon 158-21).

Sprzedaż cukru.

Wydział zaopatrywania miasta rozpoczął w 88 sklepach miejskich i punktach sprzedaży, rozrzuconych po całym mieście, sprzedaż cukru-kryształu białego, przydzielonego przez ministerstwo skarbu do rozsprzedaży pomiędzy ludność stolicy. Cena cukru tego ustalona została w porozumieniu z ministrem skarbu na mk. 650 za 1 kg. pełnej wagi, nie licząc opakowania.

Pożądane jest, aby nabywcy cukru, w celu przeciwdziałania dalszej spekulacji, nie zaopatrywali się w zbyt wielkie ilości cukru, produkt ten bowiem znajdzie się niebawem na rynku w wielkiej ilości, nowe jego transporty są w drodze, a zwykła ceny bynajmniej nie jest przewidywana.

Instytucje dobroczynne, szpitale itp. mogą nabywać w Wydziale Zaopatrywania cukier workami po cenie hurtowej.

ŻYCIE PROWINCJI.

Walka z brakiem mieszkań w Pabjanicach.

Pabjanicka Rada miejska, pragnąc ulżyć klęsce mieszkaniowej w mieście, uchwaliła na jednym z ostatnich posiedzeń następujące wnioski:

1) Zabrania się, by lokale w m. Pabjanicach, które przed wejściem w życie ustawy z dn. 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomiesz-

czeń, były używane jako mieszkalne, były przeznaczone na inne cele, jak np. na fabryki, warsztaty, składy, banki, lokale handlowe.

2) Nakazuje się, by właściciele domów i posiadacze mieszkań w m. Pabjanicach zgłaszali do magistratu, względnie do urzędu mieszkaniowego, znajdujące się w ich domach lub mieszkaniach lokale, zaliczone przez ustawę z dn. 4 kwietnia 1922 roku do kategorii nie zamieszkalnych i niedostatecznie użytkowanych.

3) Zarządza się, by w mieście Pabjanicach odstępowanie praw najmu przez najemoborców osobom trzecim mogło odbywać się jedynie za zgodą magistratu względnie urzędu mieszkaniowego.

Łaźnia ludowa w Kaliszu.

Naczelný nadzwyczajny komisarjat do spraw walki z epidemjami zawiadomił zarząd m. Kalisza o przyznaniu Kaliszowi z funduszu Ligi Narodów odpowiedniej subwencji na całkowitą wewnętrzną instalację łaźni ludowej na Foluszu, o ile miasto wykona własnym kosztem roboty budowlane.

Rozszerzenie elektrowni w Siedlcach.

Siedlecka rada miejska uchwaliła zaciągnięcie pożyczki obligacyjnej 6% od mieszkańców m. Siedlec, korzystających z energii elektrycznej w wysokości 8,000,000 mk. na rozszerzenie elektrowni. Prócz tego Rada upoważniła magistrat: do zaciągnięcia pożyczki długoterminowej w Polskim banku komunalnym lub P. K. O. w wysokości 26,000,000 mk. na zakup silnika dla elektrowni.

O rozbudowę Siedlec.

Siedlecka rada miejska upoważniła magistrat do bezzwłocznego i kategorycznego wystąpienia z protestem do ministerstwa rolnictwa, województwa lubelskiego, a nawet i Sejmu przeciwko nowej przewidywanej dzierżawie przez osobę prywatną majątku Starawieś majorat, wobec tego, że przyległe tereny są niezbędne na rozbudowę miasta, urządzenie kolonii robotniczych i urzędniczych, o co już w swolm czasie rada miejska występowała.

Treść N-ru 72-go:

Dział urzędowy:

Rejestracja taboru motorow. i rowerow.
Zmiana w przepisach o odprawach i o bezpieczeństwie emerytalnem.

Podatek szkolny.

Część nieurzędowa:

Organizacja oczyszcz. miasta w Belinie.

Jatki miejskie.

Ze Związku miast polskich.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe:

Spis taboru samochodowego, motocykli i rowerow.

Zakaz stosowania rosyjskiego funta.

Z zagadnień komunalnych

Gazownie miejskie.

Wiadomości bieżące.

Życie prowincji.

O G Ł O S Z E N I A.

DYREKCJA TRAMWAJÓW MIEJSKICH W WARSZAWIE

zawiadamia, że zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z d. 18-go b. m.:

- 1) od czwartku d. 21-go września b. m.:
- a) cena jednorazowego biletu tramwajowego normalnego dziennego wynosić będzie mk. 100
 - b) " " " " " ulgowego wynosić będzie mk. 50;
 - c) " " " " " normalnego nocnego wynosić będzie mk. 200.

- 2) od d. 1-go października r. b.:
- a) cena tramwajowego biletu terminowego normaln. wynosić będzie mk. 35,000 kwartalnie;
 - b) " takiegoż biletu ulgowego dla pracown. miejsk. 20,000

Sprzedaż biletów terminowych na kwartał IV rozpocznie się dn. 25 b. m. w biurze Tramwajów przy ul. Młynarskiej oraz na Stacji Miejskiej Kolei Państwowych przy ulicy Miodowej Nr. 3.

Bilety na dziesięciokrotne przejazdy serii „B” normalne oraz „Z” ulgowe ważne są tylko do d. 25 b. m. włącznie. Od d. 21 b. m. konduktorzy będą sprzedawać bilety na 10-ciokrotne przejazdy normalne serii „A” i ulgowe serii „V” z ustępstwem 5%.

O przewożeniu bagaży w wagonach tramwajowych nastąpi oddzielne ogłoszenie.

Dyrekcja teatrów miejskich podaje do publicznej wiadomości, iż d. 26 września r. b. o godzinie 11^{1/2} rano, w lokalu dyrekcji przy ul. Senatorskiej 23, III piętro—odbędzie się przetarg na wydzierżawienie szatni w miejskim teatrze Rozmaitości (w Ogrodzie Saskim).

Przetarg ustny rozpocznie się od najwyższej sumy, jaka będzie zadeklarowana w ofertach zapieczętowanych, które należy składać do d. 25 września włącznie do godz. 12 w południe. Późniejsze zgłoszenia przyjmowane nie będą.

Warunki przetargu są do przejrzania w biurze teatrów miejskich, w inspekcji gmachów, Senatorska 23, III piętro, codziennie w godzinach biurowych.

Wydział opieki i pomocy społecznej

podaje do wiadomości, iż z odsetków od zapisu ś. p. Marjanny-Juljanny Taube przypadają do wydania w r. b. dwa wsparcia po mk. 162 każde, dla osób wyznania rz.-kat., stałych mieszkańców m. st. Warszawy, a mianowicie dla podupadłego kupca i rzemieślnika.

Kandydaci do tych wsparć winni najpóźniej do dn. 30 października r. b. złożyć podania do wydziału (Krak.-Przedmieście 60) z załączeniem: 1) metryki urodzenia, 2) świadectwa zgromadzenia kupców m. Warszawy o przynależności do stanu kupieckiego lub odpowiedniego cechu — o stanie rzemieślniczym i 3) dowodu stwierdzającego, iż petent jest zaliczony do st. ludności Warszawy.

Komisarz miejski 15 okręgu ogłasza, że 21 września 1922 r. w domu Nr. 18 przy ulicy Brzeskiej będą sprzedawane przez licytację ruchomości, należące do Menachem Rotlewi, na pokrycie należności miejskich. —380—

Komisarz miejski 15 okręgu ogłasza, że 21 września 1922 r. w domu Nr. 37 przy ulicy Franciszkańskiej będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Rachmila Mangela, na pokrycie należności miejskich. —381—

Wydział opieki i pomocy społecznej podaje do wiadomości, iż zgodnie z warunkami zapisu Juljusza Skińskiego w drugim półroczu r. b. przyznane zostały wsparcia 10 ociemniałym po mk. 80 każdemu.

Prenumerata: Rocznie 3200 mk.;
kwartalnie 800 mk.; miesięcznie 300 mk.
Cena poszczególnego numeru 50 mk.

Ogłoszenia (wylącznie poza tekstem) wiersz trójkłamowy 100 mk.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” (Senatorska 14) lub wnosić bezpośrednio do Administracji „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” (gmach Magistratu, II piętro, z bramy na lewo).

Redaktor: Stanisław Sierosławski.

Wydawane w drukarni miejskiej.